

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 07 lipca 2014 roku (data wpływu) powód M. S. wniósł o obniżenie od dnia 01 lipca 2014 roku alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 09 grudnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt XXIV C 890/11 od powoda na rzecz małoletniego pozwanego K. S. (1) z kwoty 1.400 zł miesięcznie do kwoty 600 zł miesięcznie oraz o obniżenie od dnia 01 lipca 2014 roku alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 09 grudnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt XXIV C 890/11 od powoda na rzecz małoletniej pozwanej A. S. z kwoty 1.400 zł miesięcznie do kwoty 600 zł miesięcznie oraz o zwolnienie go od kosztów sądowych w całości. Nadto wniósł o zabezpieczenie na czas trwania przedmiotowego postępowania poprzez obniżenie alimentów na rzecz małoletnich pozwanych z kwoty po 1.400 zł miesięcznie do kwoty po 600 zł miesięcznie na każde z dzieci, ewentualnie poprzez zezwolenie w czasie postępowania na wpłacanie żądanej różnicy w wysokości 800 zł miesięcznie na każde z małoletnich pozwanych do depozytu sądowego (k. 2 – 5).

Postanowieniem z dnia 12 września 2014 roku Sąd oddalił wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia (k. 34 – 36).

Pismem złożonym na rozprawie w dniu 17 listopada 2014 roku M. S. wniósł o udzielenie zabezpieczenia roszczenia o obniżenie alimentów poprzez obniżenie alimentów na czas trwania postępowania do kwoty po 600 zł na każde z dzieci, ewentualnie poprzez ustanowienie zakazu egzekucji komorniczej sum przewyższających kwotę po 600 zł na każde z dzieci (k. 51-90).

Postanowieniem z dnia 24 listopada 2015 roku Sąd udzielił zabezpieczenia poprzez obniżenie alimentów do kwoty po 1.000 zł na rzecz każdego z małoletnich pozwanych (k. 102-107).

W odpowiedzi na pozew z dnia 06 lutego 2015 roku przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów wniosła o oddalenie powództwa (k. 143-150).

Postanowieniem z dnia 15 maja 2015 roku Sąd Okręgowy w Warszawie, na skutek zażalenia strony pozwanej, zmienił orzeczenie tutejszego sądu w przedmiocie zabezpieczenia poprzez oddalenie wniosku o zabezpieczenie w całości (k. 590).

Pismem z dnia 19 sierpnia 2015 roku powód M. S. wniósł o udzielenie zabezpieczenia poprzez obniżenie wymiaru obowiązku alimentacyjnego do kwoty po 600 zł na rzecz każdego dziecka, zawieszenie postępowania egzekucyjnego o sygn. akt RM Kmp 24/15, ustanowienie zakazu egzekucji komorniczej do czasu zakończenia niniejszego postępowania (k. 694).

Postanowieniem z dnia 29 września 2015 roku Sąd udzielił zabezpieczenia poprzez obniżenie alimentów do kwoty po 1.200 zł na rzecz małoletniego pozwanego i kwoty po 1.000 zł na rzecz małoletniej pozwanej (k. 751).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Małoletni pozwani K. S. (1) urodzony w dniu (...) w K. i A. S. urodzona (...) w W. są dziećmi M. S. i J. A. pochodzącymi z ich związku małżeńskiego.

Dotychczasowy obowiązek alimentacyjny ojca na rzecz małoletnich dzieci został ustalony orzeczeniem rozwodowym. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 09 grudnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt XXIV C 890/11 małżeństwo rodziców małoletnich pozwanych zostało rozwiązane przez rozwód. W wyroku tym Sąd Okręgowy ustalił obowiązek alimentacyjny ojca na rzecz dzieci na kwotę po 1.400 zł na rzecz każdego dziecka, tj. po 2.800 zł łącznie. Orzeczenie to jest prawomocne z dniem 02 października 2012 roku. (kopia wyroku k. 6, akta XXIV C 890/11)

Sytuacja stron w dacie poprzedniego orzeczenia alimentacyjnego, była następująca:

Powód M. S. miał 36 lat. Powód posiadał wykształcenie wyższe - był filozofem. Prowadził własną działalność gospodarczą w zakresie doradztwa handlowego, osiągając z tego tytułu miesięczny dochód netto w wysokości około 10.800 zł. Z tytułu pełnienia funkcji członka zarządu (...) Sp. z o.o. miesięcznie otrzymywał ryczałt w wysokości około 4.200 zł netto (5.000 zł brutto). W 2011 roku powód miał miesięczny przychód w wysokości 15.000 zł, z którego osiągał dochód w wysokości 10.865,59 zł.

Przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych J. A. miała 35 lat. Posiadała wykształcenie wyższe humanistyczne. Pracowała jako redaktor i specjalista ds. ubezpieczeń społecznych w spółce (...) sp. z o.o. w W.. Z tego tytułu osiągała miesięczne wynagrodzenie w wysokości 3.000 – 4.000 zł netto.

Małoletnia A. S. miała 3 lata. Uczęszczała do przedszkola.

Małoletni K. S. (2) miał 9 lat. Chodził do szkoły podstawowej. Uczęszczał także na zajęcia piłkarskie.

Miesięczny koszt utrzymania małoletnich pozwanych wynosił około 5.000 zł. Przed wszczęciem postępowania rozwodowego rodzice małoletnich zwarli porozumienie wychowawcze, w którym ustalili, że ojciec będzie łożył na dzieci kwotą łączną 2.800 zł miesięcznie. Powód przekazywał na utrzymanie dzieci kwotę około 2.500zł. Przedstawicielka ustawowa oceniała, że niektóre wydatki na dzieci kształtowały się następująco: 1.000 zł na wyżywienie każdego dziecka, obiady szkolne syna 200 zł, rada rodziców 60 zł, treningi syna 190 zł.

Obecnie sytuacja stron jest następująca:

Powód M. S. ma 40 lat. Po wydaniu orzeczenia rozwodowego przez pewien czas sytuacja zawodowa powoda i osiągane przez niego zarobki były na podobnym poziomie jak w okresie postępowania rozwodowego. W 2012 roku osiągnął 150.035,52 zł dochodu z przychodu w wysokości 163.112 zł (PIT-36, k. 54-62) oraz dochód w wysokości 64.168,33 zł z przychodu w wysokości 75.556,78 zł (PIT-36L k. 63-67). W 2013 roku osiągnął dochód w wysokości 227.796,98 zł z przychodu w wysokości 241.131,98 zł (PIT-36 k. 68-76) oraz nie osiągnął przychodu podlegającego wykazaniu w PIT-36L (k. 77-79). Zmiany w sytuacji powoda zaczęły się w 2014 roku. Z dniem 16 kwietnia 2014 roku uległa rozwiązaniu umowa o pracę z (...) P., gdzie powód zatrudniony był na stanowisku kierowniczym. Rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło na zasadach ustawy z dnia 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracownika (k. 8). Powód był pracownikiem tej spółki od maja 2012 roku. Jego wynagrodzenie ustalone jako postawa do obliczania składek na ubezpieczenie wynosiło wówczas, co do zasady, 15.000 zł brutto (k. 609 verte).

Powód następnie został zatrudniony w spółce (...) Sp. z o.o. na ¼ etatu na stanowisku dyrektora administracyjnego na umowę na czas określony od dnia 01 maja 2014 roku do dnia 30 kwietnia 2015 roku z miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 2.000 zł brutto (k. 9). W spółce tej pracował do kwietnia 2015 roku (k. 610). Jednocześnie powód prowadził działalność gospodarczą pod firmą (...) i w jej ramach współpracował ze spółką (...) Sp. z o.o. w oparciu o umowę o świadczenie usług, zawartą na czas oznaczony od dnia 01 maja 2014 roku do dnia 30 kwietnia 2015 roku z wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 4.600 zł brutto (k. 10-11). Pismem datowanym na dzień 22 września 2014 roku spółka (...) sp. z o.o. wypowiedziała mu tą umowę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia (k. 80).

W dniu 24 lutego 2014 roku byli małżonkowie zawarli przed Sądem Rejonowym dla Warszawy M. w W. ugodę sądową w przedmiocie podziału majątku wspólnego poprzez przyznanie J. A. własności: lokalu mieszkalnego nr (...) położonego przy ul. (...) w W. o pow. 51,40 mkw., wraz z przynależnym garażem, samochodu marki F., ruchomości stanowiących wyposażenie mieszkania przy ul. (...). Własność drugiego mieszkania, położonego przy ul. (...) w W. przypadła stronom na współwłasność, przy czym ustalili oni, że zostanie ono sprzedane celem spłacenia kredytu hipotecznego, a ewentualną nadwyżką podzielą się po połowie. J. A. wraz z własnością mieszkania przy ul. (...) przejęła całość kredytu na to mieszkanie oraz zobowiązała się do zapłaty M. S. kwoty 50.000 zł tytułem spłaty (płatnej w dwóch

ratach po 10.000 zł a następnie 30 ratach miesięcznych po 1.000 zł (k. 521-526) uprzednio strony porozumiały się z bankiem odnośnie zwolnienia M. S. od kredytu (k. 519).

Wyrokiem z dnia 05 marca 2014 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy M. w W. wydanym w sprawie V RC 17/14 ustalił obowiązek alimentacyjny M. S. na rzecz H. S. na kwotę po 900 zł miesięcznie (k. 7). W dniu 11 grudnia (nieoznaczonego roku) M. S. i H. S. zawarli porozumienie w przedmiocie przejściowego obniżenia obowiązku alimentacyjnego do kwoty po 650 zł miesięcznie (k. 423).

W dniu 24 września 2014 roku powód zawarł umowę pożyczki, do dnia 30 kwietnia 2015 roku, kwoty 1.814,96 zł od osoby prywatnej (k. 91, 92). W dniu 01 października 2014 roku powód na tych samych warunkach pożyczył kolejne 2.800 zł (k. 93, 94).

Od września 2014 roku przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych prowadziła przeciwko powodowi egzekucję alimentów na rzecz małoletnich (k. 95-98).

Działalność powoda M. S. – doradztwo strategiczne pozostaje zawieszona. We wcześniejszych latach działalność ta, rozpoczęta w 2011 roku była zawieszona od lipca 2012 roku do maja 2014 roku (k. 422 verte). Z podsumowań księgi przychodów i rozchodów działalności wynika, że w 2011 roku przychód wynosił 183.032,23 zł (k. 605), w 2012 roku 75.556,78 zł (k. 604), w 2013 roku nie osiągnięto przychodów (k. 603), w 2014 roku przychód wyniósł 35.044,65 zł (k. 602), a w pierwszym kwartale 2015 roku przychodu nie osiągnięto (k. 601).

W 2014 roku powód osiągnął 147.724,80 zł dochodu (PIT-37 k.551-552). Na dochód powoda złożyło się przede wszystkim wynagrodzenie od (...) S.A., które dało powodowi dochód w wysokości 134.279,02 (PIT-11 k. 553). Za 2014 roku miał ponadto do zapłaty nieuiszczony podatek w kwocie 5.226 zł, co do którego zawniósł rozłożenie na raty (k. 554). Nadal prowadzona jest egzekucja (k. 786). Wydanie decyzji w sprawie wniosku powoda o umorzenie tej zaległości zostało przedłużone do dnia 26 października 2015 roku (k. 787).

W dniu 01 kwietnia 2015 roku powód, w ramach swojej działalności gospodarczej zawarł na czas nieokreślony umowę o świadczenie usług na rzecz (...) sp. z o.o. w K.. Na jej podstawie powód otrzymywał ryczałt w kwocie 5.000 zł powiększony o wartość VAT (k.547-550). Zgodnie z wyliczeniami powoda otrzymywał 3.000 zł netto (k. 790). W dniu 13 lipca 2015 roku powód zawarł nową umowę z tym podmiotem za wynagrodzenie miesięczne w wysokości 5.500 zł plus VAT (k. 664-667). Jak wyjaśnił, była to podwyżka jaką udało mu się wynegocjować.

W sierpniu 2015 roku przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych ponownie złożyła wniosek egzekucyjny (k. 696).

Pismem datowanym na dzień 17 sierpnia 2015 roku (...) sp. z o.o. w K. wypowiedziała powodowi umowę z dnia 13 lipca 2015 roku o świadczenie usług (k. 699). Jak wyjaśnił powód, nastąpiło to po zajęciu wynagrodzenia powoda przez komornika (k. 790).

Powód poszukiwał pracy (k. 668-676). Po rozwiązaniu umowy z powyższym pracodawcą powód pozostawał bez zatrudnienia około półtora tygodnia (k. 790). W dniu 14 września 2015 roku powód zawarł ze spółką (...) sp. z o.o. w W. umowę o pracę na okres próbny na stanowisku ekspedient-kasjer. Wynagrodzenie miesięczne powoda wynosiło 2.800 zł brutto miesięcznie (k. 770-772). Powód wskazał, że do podjęcia pracy poniżej kwalifikacji zmusiła go sytuacja finansowa, nadal poszukiwał pracy (k. 768,775-778). W dniu 01 listopada 2015 roku powód zawarł ze spółką (...) sp. z o.o. w W. umowę o pracę na okres od listopada do końca stycznia 2016 roku na stanowisku Business (...) Manager. Wynagrodzenie powoda wynosi 4.000 zł brutto miesięcznie (k. 782-784). W tym samym dniu powód zawarł umowę zachowania poufności (k. 785).

Powód wskazał, że nie posiada obligacji, ani też nie jest właścicielem mieszkania. Nie posiada samochodu, liczy na otrzymanie służbowego (k. 791). Otrzymuje od przedstawicielki ustawowej małoletnich pozwanych po 1.000 zł miesięcznie tytułem spłaty.

Mieszka w wynajmowanym mieszkaniu kosztującym go 2.075 zł miesięcznie (k. 578, 790). Jak wskazał powód, czynsz najmu nie jest najniższy, ale tylko ten wynajmujący zgodził się na zarejestrowanie w mieszkaniu działalności gospodarczej (k. 578). Obecnie od trzech miesięcy nie zapłacił czynszu, wynajmujący znają jego sytuację, domagają się zapłaty (k. 792-793).

Obecnie powód poza zaległością wobec US i ZUS ma długi w postaci: kilkumiesięcznej zaległości za czynsz mieszkaniowy, zaległości alimentacyjnej w wysokości około 10.000 zł (k. 790).

Przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych zarzuciła powodowi, że alimenty na rzecz matki H. S. zostały ustalone celem obniżenia możliwości zarobkowych powoda (k. 632). Powód wskazał, że stan zdrowia jego matki nie jest dobry, miała złamany kręgosłup, część leczenia nie jest refundowana. Wskazał, że obecnie nie łoży na utrzymanie matki (k. 578). Ponadto przedstawicielka ustawowa zaznaczyła, że powód na przestrzeni ostatnich 3-4 lat zarobił około miliona złotych (k. 797).

Powód regularnie kontaktuje się z dziećmi – przychodzą do niego co dwa tygodnie (k. 790). Małoletni syn przebywa u powoda przez 7-8 dni miesiąca (k. 791). Powód zabierał przez pewien czas córkę na darmowe zajęcia z akrobatyki, zorganizował także darmowe pływanie dla dzieci, na które małoletnia chodziła chętnie, zaś przed którymi małoletni się opiera (k. 790). Z synem chodzi na ping ponga i tenisa (k. 791). Powód interesuje się życiem szkolnym dzieci, kontaktuje z nauczycielami (k. 793).

Powód ocenia, że na utrzymanie siebie i dzieci podczas kontaktów przeznacza 800 zł miesięcznie. Wskazał, że jedzenie kupuje w promocyjnych cenach (k. 791-792). Powód spotyka się z kobietą, jednak z uwagi na zamieszkiwanie osobno i brak wspólnoty gospodarczej nie określa tej relacji jako związku (k. 795).

Przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych J. A. ma 39 lat. Nadal pracuje w tym samym miejscu pracy, które obecnie nazywa się I..pl (k. 795).

W 2012 roku przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych osiągnęła 60.310,26 zł dochodu z przychodu w wysokości 71.952,79 zł (PIT-37 k. 570-573). W 2013 roku przedstawicielka ustawowa osiągnęła 89.914,33 zł dochodu z przychodu w wysokości 106.731,96 zł (PIT-37 k. 565-569).

W dniu 29 czerwca 2013 roku zawarła ponowny związek małżeński (k. (...)). Ojczym pozwanych ma 27 lat, jest w trakcie aplikacji prawniczej. Do 2011 roku pracował w ZUS, obecnie pracuje w spółce (k. 797). Połowę kosztów za aplikację ponosi jego pracodawca (k. 799). W 2014 roku małżonkowie rozliczali się wspólnie. Przedstawicielka ustawowa osiągnęła wówczas 67.858,92 zł dochodu, a jej mąż 148.145,64 zł dochodu (PIT-37 k. 560-564).

W kwietniu 2015 roku jej dochód z umowy o pracę wynosił 3.637 zł brutto (3.029 zł netto, k. 559). Obecnie otrzymuje 5.000 zł brutto miesięcznie, 3.500-3.800 zł netto (k. 795). Ojczym małoletnich wskazał, że on sam zarabia 8.500 zł netto miesięcznie, a matka małoletnich zarabia 3.700 zł netto miesięcznie (k. 690).

Poza małoletnimi pozwanymi przedstawicielka ustawowa posiada również najmłodszego syna S. pochodzącego z aktualnego związku małżeńskiego. Po urodzeniu dziecka przedstawicielka ustawowa przebywała na urlopie macierzyńskim, z którego wróciła do pracy w kwietniu 2015 roku. Po powrocie do pracy jej dochody zmalały o około 1.500 zł (z około 7.000-8.000 zł), gdyż nie bierze już dodatkowych zleceń (k. 685, 795). Obecnie małoletni S. chodzi do żłobka (k. 800).

Rodzina mieszka w zakupionym na kredyt mieszkaniu przy Al. K.E.N. w W.. Ma ono 120 mkw. powierzchni. Stanowi współwłasność małżonków. Na zakup tego mieszkania przedstawicielka ustawowa przeznaczyła także środki pochodzące ze sprzedaży mieszkania przy ul. (...). Jak wyjaśniła, sprzedaż mieszkania dała kwotę 450.000 zł, z której 240.000 zł zostało przeznaczone na spłatę zadłużenia mieszkania (k. 690, 795). Rata kredytu mieszkaniowego za nowy lokal wynosi około 3.000 zł (k. 796). Czynsz administracyjny wynosi kwotę 1.000 zł (k. 623-627). Zakup mieszkania był

spowodowany chęcią powiększenia przestrzeni dla dzieci oraz zapewnienia im oddzielnych pokoi. Koszty mieszkania przedstawicielka ustawowa ocenia na 1.200 zł miesięcznie (k. 796).

Małżonkowie sprzedali posiadane wcześniej samochody i kupili minivana S. A. za 145.000 zł (k. 800). Rata za niego wynosi 1.800 zł (k. 797). Przedstawicielka ustawowa ocenia, że na swoje utrzymanie wydaje 1.200-1.300 zł miesięcznie (k. 797).

Małoletni pozwany K. S. (1) ma obecnie 13 lat. Jest uczniem publicznego gimnazjum przy ul. (...) w W.. Jest dobrym uczniem (k. 437-443). Przed naborem do gimnazjów chodził na kurs hiszpańskiego w związku z aplikowaniem do szkół dwujęzycznych (k. 579). Małoletni je obiady szkolne. Małoletni od lipca 2014 roku nie chodzi na zajęcia dodatkowe. Przedstawicielka ustawowa ocenia jednak, że małoletni chciałby kontynuować naukę języków, zaś przyczyną rezygnacji z zajęć sportowych była nieakceptacja osoby trenera. W gimnazjum zainteresował się szermierką (k. 796).

Małoletnia pozwana A. S. ma 7 lat. Jest uczennicą publicznej szkoły podstawowej (k. 813). Je obiady szkolne. Małoletnia nie była jeszcze na wyjeździe kolonijnym (k. 796).

Małoletnia w kwietniu 2015 roku nie chodziła na zajęcia taneczne, jak wskazała matka z tego powodu, że po poprzednim zabezpieczeniu musiała z tego zrezygnować z uwagi na koszty (k. 579). W trakcie przesłuchania jako świadek ojczym

małoletniej wskazał, że dziewczynka będzie uczęszczać na zajęcia od września (k. 684). Małoletnia nie uczęszcza obecnie na zajęcia dodatkowe.

Dzieci korzystają z biletu komunikacji miejskiej dla rodzin wielodzietnych kosztującego 99 zł rocznie (k. 688). Dzieci wraz z matką objęte są pakietem medycznym dla rodziny podłączonym do pakietu ojczyma zapewnionego dla niego przez pracodawcę. Pakiet kosztuje 160 zł (k. 580). Opiekę stomatologiczną mają zapewnioną u brata matki.

W ostatnie wakacje rodzina była na wyjeździe zagranicznym w formule (...), który kosztował w sumie 18.000-19.000 zł za całą rodzinę (k. 801).

W 2013 i 2014 roku małoletni K. był na koloniach 1.600-1.800 zł plus kieszonkowe. W 2015 roku nie wyjechał (k.795).

W odpowiedzi na pozew wskazano, że utrzymanie małoletniego K. kosztuje 3.125 zł miesięcznie, zaś małoletniej A. 2550 zł (k. 151-154). W zestawieniu tym wskazano następujące wydatki: pakiet medyczny 40 zł miesięcznie (160zł na 4 osoby). koszt mieszkania 570 zł, wyżywienie 800-900, obiady 90 zł, paliwo 100 zł, telefon 60 zł, ubrania 250 zł, książki 35 zł, 25 zł leki, 35 zł fryzjer, 40 zł kieszonkowe, 60 ortodonta, 30 zł okulary, 50 zł sprzęt sportowy, 50 zł rozrywka, 20 zł RR, 40 zł wyprawka, 150 zł kolonie, 420 wyjazdy.

Matka małoletnich podczas wysłuchania wskazała, że utrzymanie syna kosztuje 3.000 zł miesięcznie zaś córki 2.500 zł (k. 579). Dalej podczas tego samego wysłuchania wskazała, że koszty utrzymania córki wynoszą 2.000-2.100 zł, a syna 2.600 zł miesięcznie. Oceniała koszt utrzymania najmłodszego dziecka na 1.000-1.200 zł miesięcznie (k. 580). Na późniejszym etapie postępowania wskazała, że te niższe koszty wynikały z pominięcia kosztów mieszkania. Ostatecznie oceniła koszty utrzymania małoletniego K. na 3.200 zł, w tym 800-900 zł wyżywienie i chemia, obiady szkolne prawie 200 zł, ubrania 250 zł. Matka małoletnich wskazała, że synowi trzeba wymienić większość garderoby, z uwagi na wiek, w jakim się znajduje (k. 798).

W przypadku małoletniej A. przedstawicielka ustawowa oceniła koszty utrzymania następująco: 700-800 zł wyżywienie (w tym produkty ekologiczne), ubrania 200-220 zł, łącznie 2.555 zł (k. 799)

Koszty utrzymania małoletniego S. ostatecznie oceniła na 2.300-2.500 zł, wraz z kosztem mieszkania (k. 797). Przedstawicielka ustawowa stwierdziła, że chciałaby wydawać na książki dla dzieci po 30-40 zł miesięcznie, obecnie wydaje mniej ze względu na oszczędności (k. 798).

Ojczym małoletnich pozwanych szacuje miesięczne koszty utrzymania dzieci na kwoty 3.500 zł na małoletniego K., 3.000 zł na A. oraz 3.500 zł na małoletniego S..

Powód wskazał, że koszty utrzymania dzieci wynoszą nie więcej niż 2.000 zł łącznie miesięcznie (k.411). Powód ostatecznie ocenił koszty utrzymania dzieci na kwoty po 850 zł na syna i 750 zł na córkę. Zaliczył na nie w przypadku syna 9 zł za obiad w szkole, komitet rodzicielski i ubezpieczenie 44-45 zł, odzież i buty 1.500 zł rocznie, wyżywienie 10 zł w weekendy, 6-7 zł w dni powszednie, wyjazdy 50 zł miesięcznie. Koszty małoletniej córki powód określa podobnie, przy czym obiady szkolne kosztują 4,50 zł za obiad (k. 791).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy, w tym w szczególności na podstawie kart wymienionych w powyższym stanie faktycznym.

Sąd zważył, co następuje:

W myśl art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zgodnie natomiast z art. 135 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać też w całości lub części na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie.

Przyjmuje się, za uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 roku (III CZP 91/86), że „przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu - odpowiedni do jego wieku i uzdolnień - prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody.”

Granicę obowiązku alimentacyjnego stanowią uzasadnione potrzeby dziecka. „Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Nie będzie to jednak dotyczyło potrzeb będących przejawem zbytku.” (por. Z. Krzeziński, Alimenty i ojcostwo. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III opubl. Lex).

Zgodnie z art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć istotne zwiększenie lub zmniejszenie się możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, jak również istotne zwiększenie lub zmniejszenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Przy czym podstawę takiego powództwa może stanowić tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej, niż po uprawomocnieniu się wyroku zasądającego alimenty, albowiem powództwo nie może zmierzać do weryfikacji prawomocnego orzeczenia sądu dotyczącego obowiązku alimentacyjnego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 1999 roku sygn. akt I CKN 274/99; wyrok Sądy Najwyższego z dnia 27 lipca 1999 roku, sygn. akt I CKN 687/98).

W ocenie Sądu, od czasu prawomocnego ustalenia obecnego wymiaru obowiązku alimentacyjnego powoda zaszły takie okoliczności, które przemawiają za obniżeniem alimentów na rzecz małoletnich pozwanych.

Dotychczasowa kwota alimentów została ustalona wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 09 grudnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt XXIV C 890/11 na kwotę po 1.400 zł na rzecz każdego dziecka, tj. po 2.800 zł łącznie. Od czasu wydania tego orzeczenia upłynęły niespełna cztery lata, zaś od jego uprawomocnienia upłynął okres trzech lat. W ocenie Sądu na przestrzeni tego czasu nastąpiły istotne zmiany po stronie powoda uzasadniające rewizję wysokości alimentów.

Od czasu wyroku rozwodowego pogorszyła się sytuacja majątkowa powoda, a jego możliwości zarobkowe uległy pewnemu obniżeniu. Powód przez okres postępowania kilkakrotnie zmieniał pracodawcę, gdyż umowy łączące go z poprzednimi były mu wypowiedzane. Jednocześnie zauważyć należy, że zarobki powoda były w tym okresie wyraźnie niższe niż w czasie wyrokowania o alimentach w postępowaniu rozwodowym. Znaczne pogorszenie się sytuacji zarobkowej powoda nastąpiło wraz z zakończeniem jego pracy na rzecz spółki (...). Wynagrodzenie od tego pracodawcy za okres czterech miesięcy oraz za okres wypowiedzenia stanowiło w 2014 roku dominującą większość zarobku powoda w tamtym roku (około 130.000 z około 150.000 zł). Następni pracodawcy powoda i spółki z którymi wiązały go umowy o współpracy, nie oferowali już powodowi wynagrodzenia na podobnym poziomie. Powód w połowie 2015 roku zarabiał 5.500 zł brutto plus VAT, co dawało mu około 3.000 zł na czysto, po opłaceniu podatków i kosztów działalności gospodarczej. Obecnie otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 4.000 zł brutto pracując na stanowisku Business (...) Manager. Pracę świadczy na rzecz tego samego pracodawcy, u którego był zatrudniony przez półtora miesiąca na stanowisku kasjera z zarobkami 2.800 zł brutto. W ocenie Sądu powodowi nie można czynić zarzutu, że nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych. Istotnie, przez wiele lat powód osiągał wysokie wynagrodzenia, stanowiące wielokrotność średniej pensji, które dawało mu pozycję osoby bardzo dobrze zarabiającej. Obecnie jednak powód osiąga zdecydowanie niższe wynagrodzenie, kształtujące się ostatnio na poziomie 1/3 dochodów z lat ubiegłych. Zauważyć należy także, że powód podejmuje liczne starania, aby poprawić swoją sytuację zarobkową. W ocenie Sądu możliwości zarobkowe powoda są wyższe od obecnie uzyskiwanego dochodu, jednak pozostają one niższe niż w trakcie rozwodu i wynagrodzenia uzyskiwanego do kwietnia 2014 roku. Dotychczasowa kariera zawodowa powoda, zdobyta w jej trakcie sieć kontaktów biznesowych oraz to, że powód nadal zajmuje samodzielne stanowiska, są z pewnością okolicznościami dającymi podstawy do oceny, że powód ma możliwości zarobkowe przekraczające średnie zarobki rynku (...). Dodatkowo powód nadal otrzymuje od byłej żony po 1.000 zł miesięcznie tytułem spłaty majątku. Z drugiej strony należy wziąć pod uwagę, że powód podejmując od ponad roku szereg starań o poprawę swoich zarobków nie osiągnął jeszcze tego celu. Należy mieć na uwadze, że im dłużej powód nie osiąga zarobków na poziomie kilkunastu tysięcy miesięcznie, tym mniej prawdopodobne jest rychłe znalezienie pracy z takim uposażeniem. Zważyć należy także, że długoletnie zajmowanie stanowisk kierowniczych wiąże się także z ryzykiem, że w oczach potencjalnych pracodawców, którzy poszukują np. pracowników średniego szczebla, powód może być zbyt wykwalifikowany na takie stanowiska i przez to pomijać jego aplikację. Reasumując powyższe rozważania ocenić należy, że powód posiada możliwości zarobkowe wyższe od obecnie osiągniętych zarobków, jednak uległy one znacznemu obniżeniu od czasu rozwodu.

Na podstawie poczynionych w sprawie ustaleń ocenić należy, że zarobki matki małoletnich dzieci są na zbliżonym poziomie jak w chwili rozwodu. Osiąga ona obecnie 3.500-3.800 zł netto. Zauważyć należy, że podstawowa pensja przedstawicielki ustawowej uległa wzrostowi, gdyż obecnie podobne jak dawniej zarobki osiąga z pominięciem dorabiania kwotą 1.500 zł miesięcznie. Zauważyć należy jednak, że przedstawicielka ustawowa z podziału majątku wspólnego uzyskała majątek, którego spieniężenie pozwoliło jej, aby wraz z obecnym mężem kupić duże, 120 metrowe, mieszkanie na U.. Doświadczenie życiowe wskazuje, że zakup ten, częściowo wspomagany kredytem, był kosztowny. Jednocześnie świadczy on o dobrej sytuacji majątkowej rodziny. Powód po rozwodzie nie nabył żadnej nieruchomości, a sam mieszka w wynajmowanym lokalu. O tym, że zakup ten nie stanowił w ocenie przedstawicielki ustawowej i jej męża wydatku rujnującego domowy budżet świadczy zakupienie w podobnym okresie samochodu za 145.000 zł, który spłacany jest ratą kredytu w wysokości 1.800 zł miesięcznie. Oceniając sytuację majątkową przedstawicielki ustawowej należy uznać ją za dobrą, pozwalającą na zaciąganie znacznych zobowiązań.

W ocenie Sądu aktualne koszty utrzymania małoletnich pozwanych nie należą do szczególnie wysokich. K. i A. S. uczęszczają do publicznych szkół. Ponadto małoletni korzystają z taniego biletu komunikacji miejskiej kosztującego 99 zł rocznie za dziecko. W tym kontekście za nieuzasadnione należy uznać zaliczanie w zakres uzasadnionych kosztów utrzymania dzieci kwoty 100 zł na paliwo. Małoletni nie są zawożeni na zajęcia dodatkowe.

W ocenie Sądu uzasadnione koszty utrzymania małoletniego K. wynoszą około 2.400 zł miesięcznie w zakresie w jakim małoletni pozostaje pod opieką matki. Wskazać należy bowiem, że ojciec zabiera dzieci na conajmniej co drugi weekend i wówczas ponosi koszty utrzymania dzieci. W skład uzasadnionych potrzeb dziecka wchodzi w ocenie Sądu: 32 zł

pakiet medyczny, wyżywienie w domu 500 zł, 200 zł za obiady szkolne, telefon 60 zł, ubrania 250 zł, udział w kosztach utrzymania mieszkania – około 800 zł, książki 20 zł, 10 zł leki (małoletni choruje okazjonalnie), 25 zł fryzjer, 40 zł kieszonkowe, 30 zł okulary, 50 zł sprzęt sportowy, 50 zł rozrywka, 60 zł wydatki szkolne, 300 zł udziału miesięcznego w wyjazdach odpoczynkowych

W ocenie Sądu uzasadnione koszty utrzymania małoletniej A. wynoszą około 2.000 zł miesięcznie. Na kwotę tę składają się następujące wydatki: wyżywienie w domu 400 zł, 150 zł za obiady szkolne, ubrania 150 zł, udział w kosztach utrzymania mieszkania – około 800 zł, książki 20 zł, 10 zł leki (małoletnia choruje okazjonalnie), 25 zł fryzjer, 35 zł okulary, 40 zł sprzęt sportowy, 40 zł rozrywka, 60 zł wydatki szkolne, 300 zł udziału miesięcznego w wyjazdach

Należy podkreślić, że uzasadnione koszty utrzymania dzieci powinny być oceniane podług potrzeb dzieci oraz poziomu życia obojga rodziców. Poziom życia przedstawicielki ustawowej jest obecnie wyższy od tego wiedzonego przez powoda. Różnica ta wynika z tego, że ojczym dzieci jest osobą dobrze zarabiającą, co niewątpliwie ułatwia podejmowanie posunięć finansowych, takich jak kosztowne zakupy dużego mieszkania i dużego samochodu. Pomimo tych niewątpliwie niebagatelnych wydatków rodzinę stać było na wyjazd wypoczynkowy, który kosztował za całą rodzinę około 18.000-19.000 zł. W ocenie Sądu zasadne jest więc określenie poziomu życia przedstawicielki ustawowej wedle jej zarobków i stanu posiadania, nie zaś podług zarobków jej męża. W tym kontekście niektóre wydatki na dzieci wskazane przez przedstawicielkę ustawową, zwłaszcza w zakresie wypoczynku są zawyżone.

Oceniwszy możliwości zarobkowe powoda i przedstawicielki ustawowej Sąd doszedł do przekonania, że obecnie ustały powody, dla których Sąd rozwodowy ustalił nierównomierny udział w kosztach utrzymania dzieci. Obecnie zasadne jest zrównanie udziału każdego z rodziców.

Z uwagi na powyższe Sąd uznał, że powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie poprzez obniżenie alimentów płatnych przez powoda na rzecz małoletnich pozwanych do kwot po 1.000 zł na małoletnią córkę i 1.200 zł na małoletniego syna. Kwoty te stanowią po połowie aktualnych kosztów utrzymania dzieci. Sąd obniżył wysokość alimentów z dniem 07 lipca 2014 roku, tj. dniem wniesieniem powództwa w niniejszej sprawie. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu jako niezasadne. Wobec powyższego Sąd orzekł jak w pkt 1 i 2 sentencji w trybie art. 133 §1 kro, art. 135 kro i art. 138 kro.

O kosztach postępowania w zakresie uwzględnionego powództwa Sąd orzekł na podstawie art. 102 kpc. Sąd uznał, że wobec korzystania przez obie strony z pomocy pełnomocników procesowych oraz okoliczności, że po każdej ze stron występują okoliczności nakazujące nieobciążanie kosztami postępowania (nienajlepsza sytuacja finansowa powoda i okoliczność wychowywania trójki dzieci przez matkę małoletnich) koszty zastępstwa procesowego należało znieść wzajemnie.